

Bilag til bet. o. lovf. vedr. statslån i udlandet

vokse med 10 mia kr. årligt og udgøre 210 mia kr. pr. 31. december 1995.

Spørgsmål 3:

»Hvilken betydning ville det have for det danske renteniveau, hvis det blev fastslået, at alene staten kunne optage udlånslån?».

Svar:

I det forløbne tiår har et af målene i dansk pengepolitik været at motivere den private sektor til at optage lån i udlandet for derigennem at medvirke til finansieringen af underskuddet på betalingsbalancens løbende poster samt refinansieringen af den eksisterende private udlånslån. Et vigtigt middel har været at holde det indenlandske renteniveau i overkanten af det udenlandske. Imidlertid har det indenlandske renteniveau i de seneste 2 år ikke fulgt den opadgående bevægelse, der har gjort sig gældende inden for det udenlandske.

Bla. som følge af denne indsnævring af rethedifferencen over for udlandet reduceres den private sektors låntagning i udlandet kraftigt. I 1979 udgjorde den private sektors nettokapitalimport knap 11 mia kr., i 1980 knap 2 mia kr., i 1981 minus 1 mia kr., mens der i de 3 første kvartaler af 1982 har været en nettokapitalexport på ca. 4,6 mia kr.

I de senere måneder er der sket et rentefald i udlandet, hvilket alt andet lige skulle give anledning til fornyet privat nettokapitalimport. En sådan har dog endnu ikke vist sig, formentlig væsentligst på grund af den uro, der i samme periode har været fremherskende på valutamarkederne. Det har været muligt at erstatte den bortfaldne private låntagning med offentlig låntagning. Dog har der også fra og med 1980 været et vist forbrug af valutareserver. På den anden side er der samtidig frem til sommeren 1982 sket en opbygning af alternative reserver i form af utrukne statslige udlånskreditter.

Det er regeringens ønske, at renteniveauet i Danmark bliver reduceret, selv om det måtte indbære, at den private nettolåntagning i udlandet fortsat bliver omkring 0. Det er imidlertid ikke muligt at skære forbindelsen mellem det hjemlige og det udenlandske renteniveau helt over, for selv om den offentlige sektor i den nuværende situation kan klare den låntagning, som er nødvendig for at

dække betalingsbalanceunderskuddet, ville den næppe derudover kunne finansiere en hastig nedbringelse af den eksisterende private udlånslån, som ultimo 1981 af Danmarks Nationalbank blev opgjort til knap 100 mia kr. brutto og godt 60 mia kr. netto. Af bruttogælden var knap $\frac{1}{3}$ kortfristet.

Spørgsmål 4:

»På baggrund af adskillige fremsatte udtalelser om mindsket dansk kreditværdighed i udlandet ønskes det oplyst, hvilke forskydninger der i de sidste 2 måneder er sket med hensyn til rente- og afdragsbetingelser i lånetilbuddene?».

Svar:

I løbet af sommeren har der i udenlandsk presse og specielt i finansielle tidsskrifter været betydelig omtale af den voksende ubalance i dansk økonomi. Denne omtale, som til dels har været overdrevent negativ, har uden tvivl gjort nogle investorer mere tilbageholdende med hensyn til køb af danske obligationer m.v. Blandt internationale banker har man kunnet spore en afventende holdning. Der har næppe været egentlig mistillid til Danmark, idet man har regnet med, at der vil blive taget skridt til at løse de økonomiske problemer. Var dette imidlertid ikke sket, kunne kreditværdigheden hurtigt være blevet bragt i fare. Et godt udtryk for holdningen er det forhold, at det ene af de to anerkendte, uafhængige firmaer, der kreditvurderer låntagere på bl.a. det nationale amerikanske obligationsmarked, Standard and Poor's Corporation, i begyndelsen af september besluttede at sætte Danmark på en iagttagelsesliste (creditwatch) med henblik på en revurdering af Danmarks »rating«. En sådan rating er udtryk for firmaets vurdering af låntagerens evne til at opfylde gældsforpligtelserne. Standard and Poor's Corporation gav i foråret 1981 Danmark den højeste bedømmelse, »AAA« som udtryk for en »ekstremt stærk kapacitet« til at forrente og afdrage gælden. En ændring af bedømmelsen til »AA« vil ikke betyde noget drastisk fald i landets kreditmæssige stilling, idet »AA« står for »meget stærk kapacitet« til at betjene gælden, men er dog uønskeligt, idet det indebærer en lavere vurdering end den, som f.eks. gælder for andre nordiske lande. Det skal også næv-